

«ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1981 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΜΕΡΟΣ 182ο

Οι προτάσεις για τις αναγκαίες αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα, που περιλαμβάνονταν στην ετήσια έκθεση του ΟΟΣΑ, η οποία δημοσιοποιήθηκε στις 13 Φεβρουαρίου του 2001, ήταν το ένα μόνο μέρος. Το άλλο μέρος αναφερόταν καθαρά στην οικονομία, υποδεικνύοντας λύσεις αλλαγή και κατέγραφε τις αστοχίες της κυβέρνησης Σημίτη στον τομέα των διαρθρωτικών αλλαγών. Συγκεκριμένα, στην ετήσια εκεί έκθεσή του ο ΟΟΣΑ πρότεινε τη λήψη 10 μέτρων από την κυβέρνηση Σημίτη, ώστε να υπάρξει σωστή ανάπτυξη και σοβαρή οικονομική πρόοδος.

Τι πρότεινε τον Φεβρουάριο του 2001 ο ΟΟΣΑ

Ειδικότερα στην έκθεση του ΟΟΣΑ προτεινόταν:

- Για την αντιμετώπιση των πληθωριστικών πιέσεων και την ταχύτερη μείωση του δημοσίου χρέους τόνιζε ότι η δημοσιονομική πολιτική που θα εφαρμοζόταν το 2001 πρέπει να γίνει αυστηρή και να μη μειωθεί περαιτέρω, η φορολογία αν δεν υπάρξει ισόποση μείωση των δημοσίων δαπανών.

- Ο ρυθμός ανάπτυξης της τάξης του 4,5% θα προερχόταν από τις εξαγωγές, την καταναλωτική ζήτηση του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, ενώ οι πληθωριστικές πιέσεις στην οικονομία ήταν ορατές από τρεις ενδείξεις: Πρώτον, την ταχεία αύξηση του ρυθμού χορήγησης δανείων στον ιδιωτικό τομέα από τις τράπεζες (είχε φθάσει στο 17% στα τέλη του 2000), την αυξητική τάση του λεγόμενου «δομικού» πληθωρισμού, στον οποίο δεν περιλαμβάνονται τα καύσιμα και τα νωπά οπωροκηπευτικά, ο οποίος είχε φτάσει στο 3,4% τον Δεκέμβριο του 2000 και τρίτον από τη μεγάλη διεύρυνση του ελλείμματος στο ισοζύγιο πληρωμών της χώρας (είχε πλησιάσει τα 7 δισ. δολάρια στο τέλος του 2000). Ακόμη στην έκθεσή του εκείνη ο ΟΟΣΑ πρότεινε και τα ακόλουθα μέτρα:

- Κατάργηση της συνταξιοδότησης με 35 χρόνια υπηρεσίας.

- Αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης στα 65.

- Κατάργηση κατώτατων συντάξεων και αντικατάστασή τους με το ΕΚΑΣ.

- Περιορισμό του αριθμού των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών.

- Κατάργηση των φορολογικών απαλλαγών στα φυσικά πρόσωπα, συμπεριλαμβανομένων και των τόκων από στεγαστικό δάνειο για την απόκτηση πρώτης κατοικίας.

- Την καθιέρωση ενιαίου συντελεστή φορολογίας για εισοδήματα από χρηματοοικονομικές επενδύσεις.

- Σημαντική μείωση του συντελεστή φορολογίας των επιχειρηματικών κερδών.

- Μείωση των συντελεστών φορολογίας φυσικών προσώπων.

- Κατάργηση του ημερήσιου ορίου διακύμανσης των τιμών των μετοχών, που τότε ήταν +- 8%.

- Και διάσπαση της ΔΕΗ και πλήρη ιδιωτικοποίησή της.

Όσον αφορούσε στις διαρθρωτι-

Εξηγήσεις για τους «κόκκινους» κωδικούς χρηματιστηριακών εταιρειών και τραπεζών ζητούσαν Έβερετ και Αθωοσκούφης

Καταπέλτης ο ΟΟΣΑ για την οικονομία του Σημίτη

Του ΣΤΕΦ. Β. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
anagrostou@elefteros.gr

κές αλλαγές, στην έκθεσή του εκείνη ο ΟΟΣΑ αναφερόταν με θετικά σχόλια μόνο στην απελευθέρωση της αγοράς των τηλεπικοινωνιών, την οποία χαρακτήριζε σε γενικές γραμμές ως επιτυχή. Αντίθετα, θεωρούσε ότι η απελευθέρωση του ενεργειακού τομέα και η αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων έπρεπε να γίνει με ταχύτερα βήματα και επισήμαινε ότι η Επιτροπή Ανταγωνισμού έπρεπε να λειτουργεί αποτελεσματικά. Οι εμπειρογνώμονες του ΟΟΣΑ υποστήριζαν ακόμη ότι οι αλλαγές που είχαν γίνει στο σύστημα υγείας το 1997 δεν εφαρμόστηκαν παρά σε ελάχιστο βαθμό, με αποτέλεσμα να υπάρχει μεγάλη υπέρβαση στις δαπάνες λειτουργίας του ΕΣΥ.

Όσον αφορά στην υπόθεση της ΔΕΗ, στην ίδια έκθεση του ΟΟΣΑ απ-

μειώνονταν ακόμη: «Με τη σημερινή κατάσταση, δεν πρόκειται να υπάρξει ουσιαστικός ανταγωνισμός για τη ΔΕΗ τα επόμενα χρόνια και για τον λόγο αυτό συνιστούσε να επικεντρωθεί η ΔΕΗ μόνο στη διανομή του ηλεκτρικού ρεύματος και παράλληλα να αποσυστοιχούν από αυτή οι μονάδες της που παράγουν ενέργεια, καθώς και να υπάρξει πλήρης ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ».

Όσον αφορά στον τομέα της φορολογίας επισήμαινε: «Η μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος πρέπει να είναι ευρεία, με βασικά χαρακτηριστικά την κατάργηση των φορολογικών απαλλαγών στον φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων και την κατάργηση των φόρων υπέρ τρίτων, την αύξηση του φόρου που πληρώνουν οι επαγγελματίες (με τη φο-

ρολόγηση με βάση τα βιβλία τους), καθώς και τη μείωση των υψηλών συντελεστών φορολογίας φυσικών προσώπων και τη μείωση του συντελεστή φορολογίας των επιχειρήσεων. Τονίζονταν δε στην έκθεση εκείνη του ΟΟΣΑ ότι η μείωση των φορολογικών συντελεστών θα γινόταν δυνατή με την αύξηση των εσόδων από την κατάργηση των φοροαπαλλαγών.

Φυσικά και οι επισομάνσεις αυτές της έκθεσης του ΟΟΣΑ πέρασαν έτσι, χωρίς να προβληματίσουν την κυβέρνηση Σημίτη, αφού τίποτε από τα όσα είχε προτείνει ο ΟΟΣΑ δεν είδαμε να τα υιοθετεί στο επόμενο διάστημα.

Έβερετ - Αθωοσκούφης: Στοιχεία για εταιρείες του ΧΑΑ

Αντίθετα, το μόνο θέμα που υπήρχε τότε για την κυβέρνηση Σημίτη ήταν να προσπαθεί να διαχειρισθεί όσο μπορούσε καλύτερα το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου. Και τούτο όχι μόνο γιατί υπήρχαν χιλιάδες εγκλω-

βισμένοι, που είχαν χάσει τις περιουσίες τους αλλά δεν ήθελαν να το πιστέψουν, αλλά γιατί η αντιπολίτευση άρχισε να ζητά εξηγήσεις από την κυβέρνηση Σημίτη και τη διορισμένη διοίκηση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, για τα κριτήρια με τα οποία έδωσαν το «ΟΚ» για την είσοδο στο ΧΑΑ εταιρειών που δεν πληρούσαν τις σχετικές προδιαγραφές.

Έτσι στις 14 Φεβρουαρίου του 2001 οι βουλευτές της Ν.Δ. Μιλτ. Έβερετ, Γ. Αθωοσκούφης και Ιω. Παπαθανασίου, με ερώτηση που κατέθεσαν προς τον υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιάννη Παπαντωνίου ζητούσαν λεπτομερείς εξηγήσεις για ενδεχόμενες παραλείψεις των εποπτικών Αρχών για εισηγμένες στο ΧΑΑ εταιρείες, καθώς και τους λεγόμενους «κόκκινους» κωδικούς χρηματιστηριακών εταιρειών των τραπεζών. Παράλληλα, ζητούσαν να κατατεθούν στη Βουλή οι εκθέσεις των ορκωτών ελεγκτών για

εκείνες τις ανώνυμες εταιρείες που ήταν εισηγμένες στο Χρηματιστήριο και για τις οποίες διαπιστωνόταν ότι τα κεφάλαια που άντλησαν από το Χρηματιστήριο δεν τα διέθεσαν εκεί που έλεγαν, δηλαδή σε επενδύσεις, αλλά σε αλλότριους σκοπούς! Μάλιστα, η ερώτηση αυτή ήταν καίρια γιατί βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας αν η εταιρεία που αντλούσε χρήματα από το Χρηματιστήριο από την αύξηση του μετοχικού της κεφαλαίου και τελικά τα χρησιμοποιούσε για άλλο σκοπό, εκτός εκείνου για τον οποίο έκανε δημόσια εγγραφή, τότε αυτό συνιστούσε και ποινικό αδίκημα. Όσον αφορά τους «κόκκινους» κωδικούς, εκαλούντο οι υπουργοί Οικονομικών και Ανάπτυξης (Παπαντωνίου και Χριστοδουλάκης) να απαντήσουν πόσοι από αυτούς ανήκαν στις χρηματιστηριακές εταιρείες των κρατικών τραπεζών.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ